विधिपरे[1] वाक्ये द्वादशाहिकं पृष्ठं दर्शयति · न्यायस्तु पूर्वमुक्त एव सामर्थ्यात् (४. ३. २) गुण एव गुणमनुग्रहीतुं समर्थो नान्यः । सं° त्रयोदशरात्रादिषु सत्त्रेषु । गवामयनायैकाष्टकायां दीक्षा ॥२॥ सं° एकाष्टका नाम कृष्णाष्टमी माघस्य प्रसिद्धेः। फाल्गुनीपौर्णमासे[2] ॥३॥ दीक्षेतेति · अत्रापि हि वचनम् (ताण्ड्ये ५. १) । चैत्र्याम् ॥४॥ चतुरहे वा पुरस्तात्प्राक्पौर्णमास्याः ॥५॥ पौर्णमासी च फाल्गुनी गृह्यते सा ह्यत्र पूर्वमभिहिता · तस्याः पुरस्ताच्चतुरहे दीक्षेरन् । चैत्र्यानन्तर्यात् ॥६॥ चैत्री चतुरहविशेषणत्वेन प्रतिपत्तव्या । सं° आर्थात् चैत्र्यां पौर्णमासे[3] दीक्षेरन्नित्युक्तानन्तरमेव चतुरहे श्रुतत्वात् (ताण्ड्य° ५. १) ।

सर्वा वाविशेषात् ॥७॥ सर्वाः पौर्णमास्यश्चतुरहविशेषणत्वेन प्रतिपत्तव्याः विशेषानवगमात् · एवं च पौर्णमासीशब्दः सर्वत्र प्रवर्तमानो न संकोचितः स्यात्।

माघी वा क्रयश्रुतेः ॥८॥ सं° वावधारणे · माघ्येव चतुरहस्यावधित्वेन ग्राह्या न चैत्री न फाल्गुनी · कुतः क्रयतेः (ताण्ड्य° ५. १) तेषामेकाष्टकायां क्रयः सम्पद्यते [इति] ।

लोकप्रत्ययात् ॥९॥ कुत एतत् लो°यात् एषा हि लोके एकाष्टकेति प्रसिद्धा।

अर्थवादाच्च ॥१०॥ किं च अर्थवादश्च भवति · तानुत्तिष्ठत ओषधयो वनस्पतयो[4]ऽनूत्तिष्ठन्ति तान्दीक्षितानुत्तिष्ठतोऽनु[5] ओषधिवनस्पतीनां प्ररोहो भवति तच्चैवमुपपद्यते · तथा तर्ह्यपोऽभिनन्दमाना अवभृथमभ्यवयन्ति तद्ध्येवमेव घटते · वनस्पतिप्ररोहोऽपामभिनन्दनं च चैत्रोद्देशऽएव भवति · तस्मान्माघी चतुरहविशेषणम् ।

पवमानेषूद्गातारमन्वारभेरज्येनोऽसि गायत्रछन्दा अनु त्वारभे स्वस्ति मा सम्पारय सुपर्णोऽसि त्रिष्टुप्छन्दा ऋभुरसि जगच्छन्दा इतीतरयोः सवनयोः ॥११॥ (१२. ३. ४. ३-४ । ताण्ड्य° १. ३) ।

सवनान्तेषु जपन्ति मयि भर्गो मयि महो मयि यशो मयि सर्वमिति ॥१२॥ बह्वृचनोपदेशात्सर्वे यजमानाः उद्गात्रालम्भसवनान्तजपौ कुर्वन्ति[6] ।

---

१) ? पूर्वा° K. २) °ल्गुनि° Ss. ३) चित्रापूर्ण° Tâṇḍya. ४) °ष्ठतः पशव ओषधयो Tâṇḍya ५. १. ५) ? °जपान्कु° K.